589/00

Den 13. marts 2000 blev i sag nr. 51.087:

xxxx xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Danica
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Danica, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at den anmeldte hændelse ikke er et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Klageren anmeldte den 28/10 1997, at han under udførelsen af sit arbejde den 22/1 1997 ved en kølemontre havde pådraget sig en diskusprolaps. Af skadeanmeldelsen fremgår bl.a. følgende:

"

3a Hvordan skete det?	Jeg ligger under en kølereol for at skifte 2 ventiler. Så får jeg taget forkert og får et smæld i ryggen. Hvorefter jeg dårligt kan bevæge mig.

"

Af lægeattest dateret 29/11 1997 fremgår bl.a.:

5. a) Hvad er den formodede eller konstaterede årsag til lidelsen? ...	Den 22/1-97 tog han forkert fat da han i liggende stilling skulle spænde en ventil under en kølereol

"

Samtidig hermed blev sagen anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen, og klagerens læge har i anmeldelsen anført, at klageren under proceduren med at skifte ventiler fik et jag i ryggen.

Selskabet fremsendte nogle supplerende spørgsmål til klageren, og af besvarelsen heraf dateret 6/3 1998 fremgår bl.a.:
"1. Beskriv så detaljeret som muligt, hvad der skete.
Skulle i liggende stilling udskifte 2 ventiler under en kølereol, noget der tit forekommer, hvorved jeg fik et smæk i ryggen og ikke kunne rejse mig.
2. Skete der noget usædvanligt, uventet eller tilfældigt i forbindelse med skaden?
Nej
3. Gled, faldt eller snublede De, eller blev de skubbet? ...
Nej
4. Hvad var efter Deres mening den direkte årsag til, at skaden skete?
Sort uheld
5. Hvornår mærkede De, at De var kommet til skade?
Med det samme, da jeg faktisk kun var i stand til at kravle.
6. Var der andre personer indblandet i eller direkte skyld i skaden? ...
Nej "

Ved skrivelse af 30/3 1998 afviste selskabet hændelsen som dækningsberettiget.

Herefter rettede klageren henvendelse til selskabet og oplyste: "I deres brev af 30. marts d.å. anfører de under overskriften 'Invaliditet' at skade ikke kan anerkendes, idet der ikke 'er tale om et ulykkestilfælde'. Derefter anfører De, hvornår der foreligger et sådant. Med den definition kan jeg naturligvis forstå et afslag, idet jeg tidligere har svaret Nej på spørgsmålet om der skete noget usædvanligt i forbindelse med skaden. Jeg har tænkt meget herover, idet mit nej er givet netop ud fra den betragtning, at jeg udførte arbejdet ganske som jeg plejer. Der var ikke noget der væltede ned over mig, jeg faldt ikke, fordi jeg blev skubbet o.s.v. Det gav som jeg tidligere har beskrevet et smæk i ryggen, hvorefter jeg ikke kunne rejse mig. På grund af kølereolens indretning er der tale om en besværlig arbejdsgang, og en lidt akavet arbejdsstilling. Det er derfor vigtigt at jeg er påpasselig, når jeg udfører sådant arbejde. Jeg skal således ikke uden videre skifte stilling. Bevægelserne

skal være velovervejede. Jeg er, og var, i den pågældende situation, normalt meget påpasselig med mine bevægelser. Da skaden var sket havde jeg ikke andre tanker, om at nu var den gal, og at det gjorde særdeles ondt. Jeg var derfor ikke meget opmærksom på, hvorfor skaden var indtruffet. Jeg ved imidlertid i dag, at årsagen til mit pludselige stillingsskift var den, at en kunde i Butikken strejfede mit ben med en indkøbs-vogn, og at dette udløste en refleks i forskrækkelse. Det var ikke således, at indkøbsvognen ramte mig hårdt i ryggen, og dermed påførte mig skaden. Der var tale om en reaktion fra min side, da jeg mærkede vognen på mit ben. (Jeg vidste dog ikke i det øjeblik, hvad der havde ramt mig). Når jeg har svaret Nej på svarkortets spørgsmål 2 og 3 af 6. marts 1998, er det fordi jeg helt bogstaveligt har svaret på, om jeg gled, faldt eller blev skubbet. og DERFOR kom til skade. Den samme opfattelse gik igen, da jeg besvarede punkt 6. Umiddelbart synes jeg, som også skrevet i punkt 4, at der var tale om 'Sort Uheld', men der var altså en konkret årsag til, at jeg (ubevidst) bevægede kroppen uheldigt under udførelsen af arbejdet, således at smækket i ryggen indtraf."

Selskabet har lagt klagerens første forklaring til grund og har i sin skrivelse af 25/8 1999 til nævnet bl.a. anført: "Vi skriver til forsikrede den 30. marts 1998, at ulykkestilfældet ikke er dækket af forsikringen. Årsagen til dette er, at det fremgår af alle besvarelserne, at han kom til skade, mens han lå under en kølereol og udskiftede to ventiler. Under udskiftningen tog han forkert fat og fik derved et smæld i ryggen. Da der ikke er sket en udefra kommende påvirkning, som bevirker, at skaden sker, kan vi derfor ikke anerkende skaden som dækningsberettiget i henhold til definitionen i forsikringsbetingelserne. Vi modtager brev fra forsikrede den 5. maj 1998, hvor han klager over vores afgørelse i sagen. Han oplyser samtidig, at han fik et smæld i ryggen, fordi en kunde i butikken strejfede hans ben med en indkøbsvogn, og at dette udløste en refleks på grund af forskrækkelsen. Forskrækkelsen gjorde, at han lavede et pludseligt stillingsskift, hvorved han pådrog sig et smæld i ryggen. Den 3. juni 1998 skriver vi til forsikrede, at vi ikke kan anerkende hans ulykkestilfælde som dækningsberettiget. Vi henviser til skadeanmeldelsen, svarkortet og oplysningerne fra Arbejdsskadestyrelsen, hvor der intet er oplyst om, at en indkøbsvogn strejfede ham. Vi mener, at dette er så væsentlig, at det skulle have været oplyst i skadeanmeldelsen eller på svarkortet. **Forsikredes klage:** Forsikrede klager over, at vi ikke vil anerkende ulykkestilfældet og udbetale erstatning for rygskaden. ... **Danicas afgørelse:** Hertil skal vi anføre, at vi fastholder vores trufne afgørelse. Vores begrundelse for dette er, at skaden ikke er sket

ved et ulykkestilfælde, som det er defineret i forsikringsbetingelserne, da der ikke er tale om en pludselig udefra kommende årsag til rygskaden. I skadeanmeldelsen oplyser forsikrede, at han tager forkert fat og derved får et smæld i ryggen, hvorefter han dårligt kan bevæge sig. Det fremgår ligeledes af lægeattesten, at forsikrede tager forkert fat, da han i liggende stilling skulle spænde ventilerne under kølereolen, samt at han i årevis har haft periodevis lændehold. På spørgsmålene i Danicas svarkort spurgte vi blandt andet, om forsikrede blev skubbet, og om der var andre personer indblandet i eller direkte skyld i skaden. Hertil svarede forsikrede nej. I hans svar på de øvrige spørgsmål, oplyser han intet om, at han bliver strejfet af en indkøbsvogn, hvilket heller ikke er oplyst i skadeanmeldelsen til Danica og Arbejdsskadestyrelsen. Det er vores opfattelse, at denne oplysning er så væsentlig, at han skulle have oplyst om dette, enten i skadeanmeldelsen eller i svarkortet med de uddybende spørgsmål. Vi fastholder derfor fortsat forsikredes første forklaring som gældende og afviser ulykkestilfældet som dækningsberettiget."

Klageren har hertil i skrivelse, modtaget i sekretariatet den 15/9 1999, bemærket: "Jeg skal bekræfte, at der i skadesanmeldelsen står, som anført af Danica. Det er korrekt, at jeg har oplyst det samme til min læge. Det er korrekt, hvad jeg har anført på anmeldelsen til arbejdsskadeforsikringen. (At Arbejdsskadestyrelsen ikke anerkendte skaden har dog intet med skaden at gøre, men med at ulykkestilfældet skete under mit arbejde som selvstændig). Danica lægger til grund, at der ikke er sket en udefra kommende påvirkning ..., hvorfor man ikke kan anerkende skaden, fordi det af alle besvarelserne fremgår, 'at han kom til skade, mens han lå under en kølereol og udskiftede 2 ventiler. Under udskiftningen tog han forkert fat og fik derved et smæld i ryggen'. Selskabet lægger vægt på, at min oplysning om, at jeg blev strejfet af en indkøbsvogn, var så væsentlig, at den burde være fremkommet straks, og man lægger vægt på min første forklaring. Jeg læser dette som om, selskabet mener, at jeg lyver omkring hændelsesforløbet. Jeg må klart afvise dette. Det virker på mig, som om Danica mener, at der kun er en eneste sandhed at forholde sig til. Det bærer præg af, at alt er enten sort eller hvidt. Jeg forstår ikke, at Danica ikke kan se situationen: Der er en årsag til, at jeg tager forkert. Jeg strejfes af indkøbsvognen. Men hvem pokker (undskyld) tænker på det, når man øjeblikket efter ikke kan bevæge sig, og smerterne vælter gennem én. Jeg gjorde i hvert tilfælde ikke. Hvem tænker over, at et strejf af en indkøbsvogn er en væsentlig oplysning, som Danica anfører. Jeg gjorde i hvert til ikke. For pokker (undskyld igen), jeg er håndværker, er vant til at tage fat, kan også tåle

knubs og skrammer uden at være pivet. Så hvem taler om et strejf fra indkøbsvogn, hvem tænker over juridiske spidsfindigheder. Jeg gjorde i hvert fald ikke. Derfor kan det naturligvis ærgre mig både gul og grøn, at jeg ikke nævnte det forhold fra starten. Noget, som jeg blot betragtede som en bagatel. I hele mit arbejdsliv er jeg ikke kommet til skade med sygemelding til følge – hverken kortere eller længere tid. Ikke før nu. Men når jeg tænker på at være 'kommet til skade', tænker jeg på ting, der vælter ned over én, fald fra en højde og sådanne alvorlige ting. Eller sagt på en anden på: At jeg blev strejfet af indkøbsvognen var ikke med i mit ordforråd, da jeg udfyldte diverse skemaer. Det var en bagatel. Da jeg efterfølgende spørger Danica, om man tror jeg lyver – hvilket jeg spørger om i et af mine breve – svarer selskabet, at man tror på mig. Det glædede mig ikke mindst at æremæssige årsager. Men – selskabet fastholder afslaget. Og det forstår jeg ikke. Sagen er blevet til noget – for mig – vanskeligt forståeligt juridisk. Danica tror på mig, men vil ikke lægge min forklaring grund fordi, den er væsentlig. Det kører lidt i ring – medmindre man altså reelt mener, at jeg lyver. (Man fastholder min første forklaring som gældende, står der i brevet). Hvordan man kan gøre det, er en gåde – når man tror på min (anden) forklaring, så må det da lægges til grund, mener jeg. Hertil kommer, at der i mit ikke-juridiske hoved ikke er tale om to forklaringer. Jeg tænker på det som en helt naturlig og sammenhængende situation, og ikke som det ene eller det andet. Jeg strejfes af indkøbsvognen, skifter stilling, tager forkert og den er gal med ryggen. Så simpelt er det. Men en stor voksen mand tænker altså ikke på indkøbsvognen som andet end en bagatel. Det var jo ikke den, der bragede ind i min ryg med en sådan styrke, at ryggen brækkede 4 steder. Men det var måske det, jeg skulle have skrevet fra starten."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a. følgende: "**Dækning, når det gælder invaliditet/voksne ...** Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig udefra kommende påvirkning, som medfører en påviselig legemsbeskadigelse. Påvirkningen skal være tilfældig, hvilket vil sige, at den sker uden den forsikredes vilje."

Nævnet udtaler:

Klageren har i sin skadeanmeldelse som ved besvarelsen af de uddybende spørgsmål ikke angivet nogen direkte årsag til, at skaden skete.

Nævnet finder, at der ved den senere fremstilling af det passerede er givet så anderledes oplysninger om hændelsesforløbet, at selskabet er berettiget til at lægge oplysningerne i skadeanmeldelsen og i besvarelsen af de supplerende spørgsmål til grund. Som hændelsesforløbet er beskrevet heri finder nævnet, at der ikke er sket et ulykkestilfælde, således som et sådant er beskrevet i forsikringsbetingelserne. Dette udelukker ikke, at en en egentlig bevisførelse for en domstol vil føre til et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard